

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การนำส่งเบี้ยปรับกรณีผิดสัญญาจ้างทำของและสัญญาการศึกษาให้กระทรวงการคลัง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีหนังสือ ที่ ทม ๑๒๐๑/๔๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เดิมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทำสัญญาจ้างทำของกับบริษัทบีอินชอย จำกัด จำเลยที่ ๑ และบริษัทสถาปนิก วิศวกร รชฏ อมร กฤษฎา วีระชัย จำกัด จำเลยที่ ๒ โดยมีธนาคารเชสแมนแฮตตัน (สาขาประเทศไทย) จำกัด จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ค้ำประกัน หลังจากตรวจรับงานไว้เรียบร้อยแล้วและใช้ไปได้ระยะหนึ่ง ระบบปรับอากาศชำรุดบกพร่อง มหาวิทยาลัยฯ ได้ทำการซ่อมแซมไปเป็นเงิน ๔,๘๖๔,๓๘๗.๘๒ บาท ตามข้อกำหนดในสัญญากำหนดว่า ถ้ามีเหตุชำรุดเสียหายแก่งานจ้างภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับมอบงาน ซึ่งเหตุชำรุดเสียหายเกิดจากความบกพร่องของผู้รับจ้างจะเป็นโดยทำไว้ไม่เรียบร้อยหรือใช้สิ่งของที่ไม่ดีหรือทำไม่ถูกต้องตามหลักวิชา ผู้รับจ้างต้องรีบทำการแก้ไขให้เรียบร้อยภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าจ้างกำหนด โดยไม่คิดเอาค่าสิ่งของ ค่าแรงงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดจากผู้ว่าจ้างอีก ถ้าผู้รับจ้างบิดพลิ้วไม่แก้ไขซ่อมแซมภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิจ้างผู้อื่นให้ทำงานจ้างนั้นแทนผู้รับจ้างก็ได้และผู้รับจ้างยอมจ่ายเงินค่าจ้าง ค่าสิ่งของ ค่าคุมงานและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ถ้ามี ตามจำนวนที่ผู้ว่าจ้างต้องเสียไปโดยสิ้นเชิง จากข้อกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เรียกให้จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ชำระหนี้ แต่จำเลยทั้งสามปฏิเสธ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงฟ้องจำเลยทั้งสามเป็นคดีต่อศาล

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ศาลฎีกาได้พิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชอบชำระหนี้ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ในต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้อง (วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐) ไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ สำหรับจำเลยที่ ๒ ให้ร่วมรับผิดชอบในต้นเงินเพียง ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความรวม ๑๓๔,๐๐๐ บาท แทนโจทก์ ซึ่งต่อมามหาวิทยาลัยฯ ได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาจำนวน ๕,๙๑๘,๒๐๓.๓๒ บาท จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา

จากกรณีดังกล่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เห็นว่า เงินจำนวน ๕,๙๑๘,๒๐๓.๓๒ บาท เป็นเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายสินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ซึ่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับมาหลังจากที่พระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับ จึงเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่เบี้ยปรับไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่กระทรวงการคลังมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๘.๑/๑๕๓๒๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ แจ้งว่าเงินที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับตามคำพิพากษาศาลฎีกาในคดีนี้เป็นเงินที่ส่วนราชการได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ เนื่องจากการผิดสัญญาจ้างทำของและสัญญาค่าประกัน มิใช่รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย หรือเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายสินหรือจ้างทำของที่จะนำเข้าเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาด้วย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงขอหารือ ดังนี้

๑. เงินจำนวน ๕,๙๑๘,๒๐๓.๓๒ บาท ที่มหาวิทยาลัยฯ ได้รับในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นรายได้ที่จะต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยฯ ตามมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

๒. เงินที่มหาวิทยาลัยฯ ได้รับชดใช้จากการประพัตติผิดสัญญาการศึกษา ฝึกอบรมปฏิบัติการวิจัย ซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นเงินเดือน เงินทุนที่ได้รับระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และเงินช่วยเหลือใดๆ ที่ทางราชการจ่ายให้ผู้ผิดสัญญา และเบี้ยปรับสองเท่าจะถือเป็นเบี้ยปรับทั้งหมดที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา ตามมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังใช้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน) ผู้แทนกระทรวงการคลัง(กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย(สำนักงานปลัดทบวงและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ กำหนดให้บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่ หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้ใช้ทรัพย์สิน หรือเก็บ ดอกผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้นนำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่ รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น โดยกฎหมายที่บัญญัติยกเว้นเป็นอย่างอื่น ที่เกี่ยวข้องสำหรับในกรณีปัญหาที่หารือได้แก่ มาตรา ๑๑ วรรคสาม^๒ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดให้รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบี่ย ปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่ง กระทรวงการคลัง เว้นแต่เบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี่ยปรับที่เกิดจากการผิด สัญญาการซื้อขาย หรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ และมาตรา ๕๙ วรรคสาม^๓ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้บรรดารายได้และ ผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งเบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงิน งบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณ กรณีที่ต้องวินิจฉัยจึงอยู่ที่ว่า เงินที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับชำระ หนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๓๑/๒๕๔๑ จำนวน ๕,๙๑๘,๒๐๓.๓๒ บาท เป็นเบี่ยปรับที่เกิดจาก การผิดสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณหรือไม่

^๑ มาตรา ๒๔ บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่ หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้ใช้ทรัพย์สิน หรือเก็บดอก ผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้นนำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรี กำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๑๑

ฯลฯ

ฯลฯ

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบี่ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วย วิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อ ทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

^๓ มาตรา ๕๙

ฯลฯ

ฯลฯ

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่ เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อขาย ทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตาม กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ฯลฯ

ฯลฯ

เมื่อพิจารณาจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๓๑/๒๕๔๑ จะเห็นได้ว่า ศาลฎีกาได้พิพากษาให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งเป็นสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาจากลูกหนี้ตามคำพิพากษาสำหรับค่าเสียหายที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างทำของและสัญญาค้ำประกัน เงินจำนวนดังกล่าวจึงมิใช่เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ เพราะมิใช่เงินที่ลูกหนี้ตกลงไว้ในสัญญาเป็นการล่วงหน้าว่าจะใช้ให้กับเจ้าหนี้ หากลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร ตามมาตรา ๓๗๙^๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเงินจำนวนดังกล่าวที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับตามคำพิพากษาศาลฎีกา มิใช่เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม^๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๕๙ วรรคสาม^๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น เงินที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับตามคำพิพากษาศาลฎีกาจึงเป็นเงินค่าเสียหายที่ส่วนราชการได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์และจะต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง^๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

ประเด็นที่สอง เงินที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับชดใช้จากการผิดสัญญาการศึกษาเกิดจากการที่ผู้ให้สัญญา(ข้าราชการผู้ลาศึกษา) ผิดสัญญาหรือไม่กลับมาปฏิบัติราชการ ซึ่งตามสัญญาการศึกษา ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน เงินทุนที่ได้รับระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย และเงินช่วยเหลือใดๆ ที่ทางราชการจ่ายให้ผู้ให้สัญญาในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย รวมทั้งจะต้องจ่ายเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินที่จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว^๘ ดังนั้น เงินที่

^๔ มาตรา ๓๗๙ ถ้าลูกหนี้สัญญาแก่เจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควรก็ดี เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ก็ให้รับเบี้ยปรับ ถ้าการชำระหนี้อื่นจะพึงทำนั้นได้แก่งวดวันการอันใดอันหนึ่ง หากทำการอันนั้นฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใด ก็ให้รับเบี้ยปรับเมื่อนั้น

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

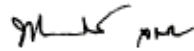
^๘ สัญญาอนุญาตให้ข้าราชการไป ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาผิดสัญญาในข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๔ หรือผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน เงินทุนที่ได้รับระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยและเงินช่วยเหลือใดๆ ที่ทางราชการจ่ายให้ผู้ให้สัญญาในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ ผู้ให้สัญญาจะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาอีกสองเท่าของเงินที่ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการบ้างแต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าวในข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๔ เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งข้างต้นจะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับخذใช้จากการผิสัญญาการศึกษาจึงสามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน กล่าวคือ ส่วนที่หนึ่งเป็นเงินที่ส่วนราชการได้รับخذใช้คืนอันเป็นการปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญาของผู้ให้สัญญาที่จะต้องชำระคืนเงินที่ผู้ให้สัญญาตกลงรับในระหว่างการศึกษา เมื่อไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาเป็นการตอบแทนได้ และส่วนที่สองเป็นเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิสัญญาการศึกษา เนื่องจากเป็นเงินที่ผู้ให้สัญญาตกลงไว้ในสัญญาเป็นการล่วงหน้าว่าจะใช้ให้แก่เจ้าหนี้ หากลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร ดังนั้น เบี้ยปรับตามสัญญาการศึกษาจึงเป็นเงินเฉพาะส่วนที่เป็นเบี้ยปรับ ไม่รวมถึงส่วนที่เป็นเงินที่ได้รับخذใช้คืน

ในการพิจารณาว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามสัญญาการศึกษา ต้องนำเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิสัญญาการศึกษาส่งกระทรวงการคลังหรือไม่ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่า เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิสัญญาการศึกษานั้นเกิดขึ้นเมื่อกฎหมายใดมีผลใช้บังคับ หากเกิดขึ้นเมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ^๙ มีผลใช้บังคับก็จะเป็นไปตามมาตรา ๕๙ วรรคสาม^๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มหาวิทยาลัยฯ ไม่ต้องนำส่งเบี้ยปรับดังกล่าวให้กระทรวงการคลัง แต่หากเกิดขึ้นก่อนหน้าที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับก็จะเป็นไปตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดให้เบี้ยปรับที่เกิดจากสัญญาการศึกษาต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

(นางสาวพรทิพย์ จਾਲะ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๔๕

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น